

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΘ' (ΕΞΑΜΗΝΟ Β')

Ἀθήνα, 15 τοῦ Σεπτεμβρίου 1922

ΑΡΙΘ. 766 (ΦΥΛ. 3)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ : Τὸ παιδιάτικο φόρεμα.

HENRI BARBUSSE : Τὸ κακὸ φεγγάρι.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ : Εἰκόν.

Λ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Φιλολογικὰ πορτραῖτα : Παγα-
νέλης.

Κ. ΔΑΝΕΖΗΣ : Κήματα ψυχῆς.

ΜΑΡΚΟΣ ΔΥΓΕΡΗΣ : «Κάτω ἀπὸ μιὰ πέτρα μιὰ καρδιά»
(ἀπὸ τοῦ «Ἀθλίου» τοῦ Οὐγκώ).

ΔΗΜ. ΠΕΡΔΙΚΑΡΗΣ : Τὸ μαβὶ γιουλάκι.

Α. ΑΡΓΗΣ : Ὀνειρο ἢ νύχτα.

Γ. ΧΑΤΖΙΝΗΣ : Ἄν ξεχνῶ.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ : Τὸ Ζ τῆς Ὀδύσσειας.

ANDRÉAS ΙΑΤΖΚΟ : Οἱ ἄνθρωποι κατηγοροῦν (τέλος).

Ο ΝΟΥΜΑΣ. Φαινόμενα καὶ Πράγματα.

ΜΗΤΣΟΣ ΑΝΘΕΜΗΣ : Τὸ κρῖμα. (συνέχεια)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ : Φιλολογικὰ πορ-
τραῖτα (Γρ. Ξενοπούλου.—Κλ. Παράσχου).—Θεατρικὰ (ἢ
Σταχτοπούτα).—Χωρὶς Γραμματόσημο.

«ΣΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΡΙΜΑΣ»

ΤΟ ΠΑΙΔΙΑΤΙΚΟ ΦΟΡΕΜΑ

Τὸ παιδιάτικο τὸ φόρεμα
πού τὴν ἀνοιξὴ φοροῦσες,
τότε πού τραεὺ σὲ γνώρισα,
πρῶτη μούσα μὲς στὶς μούσες,
(ὡ ψυχὴ μου τόσο ἀνήσυχη
πῶς τάταιριαστα ταιριάζεις!)—
τὸ παιδιάτικο τὸ φόρεμα,
μὴν τὸ ἀλλάξεις, μὴν τὸ ἀλλάξεις...

Τὸ φαντάζομαι ἔτσι ἀχώριστο
ἀπ' εἰν ἄδολη ὁμορφιά σου.
καὶ μὲ δένει τόσο ἀξέχαστα,
μαγικά, στὴ συντροφιά σου,
πού ἂν μοῦ λείπη,—πάει μου τὸνειρο,
θὰ στερέψη καὶ θὰ σβήση,
καὶ θὰ μείνη μόνο ἡ θύμηση
στὴν καρδιά μου, νὰ δακρῖση...

Χτὲς τὸ δέλι, ἀγάλια, ἀνάτρεμα,
πού κολπόνονταν στὸ ἀγέρι,
τὸ παιδιάτικο τὸ φόρεμα,
σὲ τραβοῦσε σ' ἄλλα μέρη,

πρὸς τὰ σύνεφα τὰ ἠλιόφωτα
πού ξαπλώνονταν στὴ δύση,
—ποιὸς τὸ ξαίρει; —σ' ἄλλον ἔρωτα,
σὲ νοερό κι ἀγνὸ μεθῆσι...

Κ' εἶδα ἀλάργα, μὲς στὸ ξέφωτο,
θαμπερὰ ζουγραφισμένο,
κάποιο δρόμο μου μελλούμενο,
σὰ γραμμὴ καπνοῦ ἀπὸ τραῖνο,
πού ὀδηγοῦσε καὶ μοῦ σκόρπιζε
σὰν ἀχνὸ μὲς στὸν αἰθέρα,
τὰ σκληρὰ, τὰδικα χρόνια μου,
τὴ ζωὴ μου πέρα ὡς πέρα...

Κ' εἶπα: Ἄν θέλεις, κι ἂν καμώνεσαι
νὰ φαντάξης γιὰ μεγάλη,
δέξου σὰν καινούριο φόρεμα,
μιὰ θερμὴ, ζωδότρα ἀγκάλη,
μά,—(ὡ ψυχὴ μου τόσο ἀνήσυχη
πῶς τάταιριαστα ταιριάζεις!)—
τὴν ἀθῶα, παιδιάτικη ὄψη σου,
μὴν ἀλλάξεις, μὴν ἀλλάξεις...

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ